

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 O P 077049 21 P
Banovići, 03.11.2022. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja Općine Banovića, kojeg zastupa općinski pravobranilac Fikreta Kerić-Tagić, kao zastupnik po zakonu, protiv tuženog K.E. iz B. ..., , kojeg zastupa Omerčehajić Amir, advokat iz Tuzle, radi sticanja bez osnova, vsp. 52.756,63 KM, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave u prisustvu zastupnice po zakonu i punomoćnika tužitelja, donio je dana 03.11.2022. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi K.E. iz B. da tužitelju Općini Banovići na ime stečenog bez osnova isplati iznos od 52.756,63 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.05.2021. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.461,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, po zastupniku po zakonu, ovom суду dana 12.05.2021. godine podnio tužbu protiv tuženog radi sticanja bez osnova. U tužbi se navodi da je tužitelj na osnovu Presude Kantonalnog suda u Tuzli br. "...", bio u obavezi izvršiti uplatu naknade plaće tužitelju K.E. nakon prestanka dužnosti načelnika u iznosu od 40.300,10 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne mjesecne iznose, kao i na troškove postupka u iznosu od 3.497,30 KM u roku od 15 dana od dana prijema Presude, da je tužitelj postupio po Presudi Kantonalnog suda i u paricionom roku izvršio uplatu iznosa od 40.300,00 KM na račun K.E. dana ... godine i troškova parničnog postupka u iznosu od 3.497,30 KM, a zakonsku zateznu kamatu dana 11.10.2017. godine u iznosu od 11.711,97 KM. Tako da su ukupno uplaćena sredstva iz budžeta tužitelja na račun tuženog K.E. iznosila 55.509,37 KM. U tužbi se dalje navodi da je na Presudu Kantonalnog suda u Tuzli, br. "...", tuženi Općina Banovići uložila vanredni pravni lijek – Prijedlog za ponavljanje postupka i Reviziju Vrhovnom суду F BiH dana ... godine. Kantonalni sud u Tuzli je dana ... godine donio Rješenje br. "...", koji je usvojio prijedlog tužene za ponavljanje postupka izjavljen protiv dijela odluke Kantonalnog suda u Tuzli, te dozvolio ponavljanje postupka i ukinuo Presudu br. (...) u stavu I i III, te je Kantonalni sud u Tuzli dana ... godine donio Rješenje o izmjeni Rješenja br. (...), kojim Rješenjima je ukinuta Presuda Kantonalnog suda

u Tuzli br. “(...)“ godine, čime je otpao pravni osnova za isplatu naknade plaće K.E., kao tužitelju u toj parnici za period “(...)“ godine i troškova parničnog postupka, pa je obaveza tuženog da vrati, odnosno naknadi vrijednost primljenog u skladu sa članom 210. Zakona o obligacionim odnosima F BiH, a po pravilima vraćanja iz člana 214. Zakona o parničnom postupku F BiH. U toku postupka zastupnica tužitelja se protivila prekidu postupka, te je ostala kod navoda iz tužbe, a u završnom izlaganju ističe da nije sporno među parničnim strankama da je tužitelj po pravosnažnoj Presudi Kantonalnog suda u Tuzli, br. “(...)“ tuženom K.E. izvršio uplatu novčanih sredstava u ukupnom iznosu od 55.508,47 KM, od čega na ime naknade plaće nakon prestanka dužnosti “(...)“, te nakon što je tužitelj u toj ranijoj parnici, kao tužena strana, izvršio uplatu navedenih iznosa uložio je na Presudu Kantonalnog suda u Tuzli vanredni pravni lijek – Prijedlog za ponavljanje postupka, koji je Kantonalni sud usvojio Rješenjem od “(...)“, kojim Rješenjima je ukinuta Presuda Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“ godine, nakon čega je obnovljen postupak i pravosnažno okončan Presudom Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“, prema kojoj Presudi je žalba tužitelja u toj parnici tuženog djelimično uvažena i prvostepena Presuda preinačena u dosuđujućem dijelu, tako da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu naknade “(...)“ u iznosu od 38.250,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose od po 4.250,09 KM, dok se za preostali dosuđujući dio u iznosu od 2.049,30 KM na ime naknade plaće za “(...)“, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 1.024,65 KM, Presuda je potvrđena. U konačnici zastupnica tužitelja u završnom izlaganju navodi da je otpao pravni osnov po kojem je izvršena isplata novčanih sredstava koja se potražuju u ovoj pravnoj stvari, to su se stekli uslovi da tuženi izvrši povrat primljenih sredstava, jer novčana sredstva predstavljaju imovinu tužitelja koja je bez pravnog osnova, odnosno osnova koji je kasnije otpao prešla u imovinu tuženog, pa je shodno odredbi člana 210. Zakona o obligacionim odnosima F BiH tuženi obavezan izvršiti vraćanje primljenog novčanog iznosa, te stoga tužitelj predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti usvoji, a da se tuženi obaveže na snošenje troškova parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu punomoćnik tuženog navodi da tuženi osporava tužbeni zahtjev u cijelosti i da čini nespornim činjenice istaknute u tužbi, odnosno da je Presudom Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“ godine izmijenjena Presuda Općinskog suda u Banovcima br. “(...)“ godine po kojoj je sadašnji tužitelj bio obavezan izvršiti uplatu naknade plaće tuženom nakon prestanka dužnosti načelnika u iznosu od 40.300,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom, kao i troškovi postupka u iznosu od 3.497,30 KM, tužitelj je u paricionom roku dobrovoljno izvršio uplatu navedenog iznosa uvećano za zakonsku zateznu kamatu od 11.711,97 KM, kako je to i navedeno u tužbi, te da nije sporno da je Kantonalni sud u Tuzli usvojio prijedlog tužitelja za ponavljanje postupka i ukinuo Presudu Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“ godine, a da je jedino sporno u ovom

postupku činjenica da je ponovni postupak u toku pred Općinskim sudom u Banovićima pod brojem „(...)“ i da još nije pravosnažno okončan i da tužitelj ne ističe činjenicu da je razlog zbog čega je dozvoljeno ponavljanje postupka to što je tuženi vodio i radni spor protiv RMU „Banovići“ o „(...)“, ukinuo obje presude i odbio tužbeni zahtjev tuženog, što znači da je istovremeno i otpao razlog za ponavljanje postupka, te da je očigledno da od odluke Općinskog suda u Banovićima u ponovnom postupku zavisi direktno i odluka suda u ovoj pravnoj stvari, odnosno da ova činjenica predstavlja prethodno pitanje u smislu člana 12. Zakona o parničnom postupku FBiH, te je predložio prekid postupka do pravosnažnog okončanja postupka koji se vodi pod brojem „(...)“. U toku postupka punomoćnik tuženog je ostao kod navoda datih u odgovoru na tužbu, te navodi da je u međuvremenu donesena Presuda u predmetu br. „(...)“ kojom je usvojen tužbeni zahtjev tuženog u ovom postupku i da je ta Presuda preinačena Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, te ponovno predlaže prekid postupka. U završnom izlaganju punomoćnik tuženog navodi da je ova parnica proistekla iz parnice koja se vodi pred istim sudom pod brojem „(...)“ u kojoj je doneseno više različitih presuda, od kojih je posljednja Presuda Kantonalnog suda u Tuzli koja je preinačila presudu prvostepenog suda i odbila tuženog sa zahtjevom za „(...)“, ali da je na ovu Presudu tuženi u svojstvu tužitelja izjavio reviziju u kojoj navodi da smatra da je Kantonalni sud u Tuzli pogrešno primijenio materijalno pravo, a da rješenje ove parnice direktno zavisi od odluke po tužbenom zahtjevu tuženog u drugoj parnici i da tuženi čini nespornim da je po izvršnoj presudi tužitelj u ovoj parnici isplatio tuženom ono što je bilo naloženo u ranije donesenim presudama, ali osporava pravni osnov za koji smatra da nije definitivno i jasno utvrđen, te da tužitelj tuženom nije isplatio ništa bez pravnog osnova, jer je tuženi „(...)“ i imao je pravo da u skladu sa Zakonom o izboru, prestanku mandata, opozivu i zamjeni načelnika općina u FBiH koristi benefite predviđene zakonom, te predlaže da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, a tužitelj obaveže na naknadu troškova postupka.

Na ročištu za glavnu raspravu izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem: „[...]“, pa je sud na osnovu ovako provedenih dokaza, cijeneći ih u smislu člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH, donio odluku kao u izreci Presude iz sljedećih razloga:

Iz Presude Općinskog suda u Banovićima, br. „(...)“, proizilazi da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja K.E., kojim je tražio da se obaveže tužena Općina Banovići da tužitelju na ime naknade plaće nakon „(...)“ isplati iznos od ukupno 43.530,59 KM, sa zakonskom zateznom kamatom.

Iz Presude Kantonalnog suda u Tuzli, br. „(...)“, proizilazi je djelimično uvažena žalba tužitelja K.E. i prvostepena Presuda Općinskog suda u Banovićima br. „(...)“ tako da je obavezana tužena Općina Banovići

da na ime naknade plaće tužitelju K.E., nakon prestanka dužnosti načelnika, isplatu ukupan novčani iznos od 40.300,10 KM sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 3.497,30 KM, dok je ostali dio tužbenog zahtjeva tužitelja, do traženog iznosa od 43.530,59 KM, odbijen kao neosnovan.

Iz Obavijesti Službe za budžet, finansije i inspekcijske poslove Općine Banovići, br. ... godine, proizilazi da je ta Služba obavijestila „(...)“.

Iz Rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, br. „(...)“, proizilazi da je usvojen prijedlog tužene Općine Banovići za ponavljanje postupka izjavljen protiv dijela odluke Kantonalnog suda u Tuzli, te se dozvoljava ponavljanje postupka i ukida Presuda Kantonalnog suda u Tuzli br. „(...)“. godine u stavu I i III.

Iz Rešenja Kantonalnog suda u Tuzli, br “(...)“, proizilazi da je tim Rješenjem ispravljeno Rješenje Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“. godine tako da izreka Rješenja treba da glasi: „Usvaja se prijedlog tužene, pa se dopušta ponavljanje postupka u ovoj pravnoj stvari, te se ukidaju Presuda Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“. godine u stavu I i III izreke, i Presuda Općinskog suda u Banovićima br. “(...)“. godine u dijelu stava I izreke do potraživanog iznosa od 40.300,10 KM, i stavu II izreke“, tako da se u obrazloženju Rješenja na strani br. 4, pasus prvi, šesti red, umjesto teksta „pred Kantonalnim sudom u Tuzli u dijelu odluke kojom su tužitelju dosuđene naknade plaće, sadržano u stavu I izreke, i odluci o troškovima postupka iz stava III izreke“, treba da stoji tekst: „pred Općinskim sudom u Banovićima u dijelu odluke o odbijanju zahtjeva za isplatu naknade plaće do iznosa od 40.300,10 KM, sadržano u stavu I izreke, i odluci o troškovima postupka iz stava II izreke“, dok je u preostalom dijelu Rješenje od ... godine ostalo neizmijenjeno.

Iz Presude Općinskog suda u Banovićima, br. “(...)“, proizilazi da je obavezana tužena Općina Banovići da na ime naknade plaće, nakon „(...)“, isplati tužitelju K.E. iznos od ukupno 40.300,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom, te je stavom II odbijen kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužitelja kojim je tražio da se tužena obaveže isplatiti tužitelju na ime „(...)“ iznos od 822,62 KM sa zakonskom zateznom kamatom, kao i iznos od 14.986,15 KM nadležnom fondu za penzijsko-invalidsko osiguranje na ime doprinosa za „(...)“. Stavom III tužena je obavezana da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 5.532,10 KM, dok je stavom IV presude odbijen kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva na ime troškova postupka, a preko dosuđenog iznosa iz stava III.

Iz Presude Kantonalnog suda u Tuzli, br. „(...)“, proizilazi da je žalba tužene Općine Banovići djelimično uvažena i prvostepena Presuda Općinskog suda u Banovićima br. „(...)“ godine djelimično preinačena, i to

u stavu I izreke, tako da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu naknade plaće za period „(...)“ u iznosu od 38.250,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 4.250,09 KM, te je preinačena odluka o troškovima postupka sadržana u stavu III izreke, tako da je tužitelj obavezan da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 1.898,90 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, a sa viškom zahtjeva za troškove postupka tužena je odbijena, dok se za dosuđujući dio u iznosu od 2.049,30 KM na ime naknade “(...)“, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 1.024,65 KM, sadržano u stavu I izreke, prvostepena Presuda potvrđuje, a za neožalbeni odbijajući dio sadržan u stavu II i IV izreke prvostepena Presuda je ostala neizmijenjena, te je obavezan tužitelj da tuženoj naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 855,00 KM, dok je sa viškom zahtjeva za troškove žalbenog postupka tužena odbijena.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomске struke Brigić Muzafera od 07.04.2022. godine proizilazi da je vještak, na osnovu dokumentacije u sudskom spisu i dokumentacije koju je dostavio tužitelj, konstatovao da je tuženom K.E. ukupno isplaćen iznos od 55.508,47 KM, i to: “[...]“. Sud je nalaz i mišljenje vještaka ekonomске struke u cijelosti prihvatio kao stručan i objektivan jer je vještak na osnovu dokumentacije u koju je izvršio uvid u cijelosti odgovorio zadatku određenom rješenjem o vještačenju, uzimajući u obzir da ni punomoćnici stranaka nisu imali prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

Iz provedenih dokaza, a što nije bilo sporno ni među strankama u toku postupka, proizilazi da je tužitelj “[...]“, isplati tužitelju K.E. iznos od ukupno 40.300,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom, te je stavom II odbijen kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužitelja kojim je tražio da se tužena obaveže isplatiti tužitelju na ime “(...)“ iznos od 822,62 KM sa zakonskom zateznom kamatom, kao i iznos od 14.986,15 KM nadležnom fondu za penzijsko-invalidsko osiguranje na ime doprinosa za “(...)“, a stavom III tužena je obavezana da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 5.532,10 KM, dok je stavom IV presude odbijen kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva na ime troškova postupka, a preko dosuđenog iznosa iz stava III. Te da je Presudom Kantonalnog suda u Tuzli “(...)“, žalba tužene Općine Banovići djelimično uvažena i prvostepena Presuda Općinskog suda u Banovićima br. “[...]“ djelimično preinačena, i to u stavu I izreke, tako da je tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu naknade plaće za period “[...]“ u iznosu od 38.250,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 4.250,09 KM, te je preinačena odluka o troškovima postupka sadržana u stavu III izreke, tako da je tužitelj obavezan da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 1.898,90 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, a sa viškom zahtjeva za troškove postupka tužena je odbijena, dok se za dosuđujući dio u iznosu od 2.049,30 KM na ime “[...]“ godine, sa zakonskom zateznom

kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 1.024,65 KM, sadržano u stavu I izreke, prvostepena Presuda potvrđuje, a za neožalbeni odbijajući dio sadržan u stavu II i IV izreke prvostepena Presuda je ostala neizmijenjena, te je obavezan tužitelj da tuženoj naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 855,00 KM, dok je sa viškom zahtjeva za troškove žalbenog postupka tužena odbijena.

Odredbom čl. 210. st. 1. i 4. Zakona o obligacionim odnosima, propisana je obaveza sticaoca da vrati imovinu koja je prešla na njega od drugog lica, bez pravnog osnova, ako je to moguće ili da naknadi vrijednost postignute koristi, s tim da obaveza vraćanja, odnosno naknada vrijednosti nastaje i kada se nešto primi, s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije otpao.

Donošenjem Rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, br “(...)“.. godine i 30.06.2020. godine, ukinute su Presuda Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“godine u stavu I i II izreke, i Presuda Općinskog suda u Banovićima br. “(...)“godine u dijelu stava i do potraživanog iznosa od 40,300,10 KM i II stavu izreke, po kojima je izvršena isplata tuženom gore navedenih novčanih iznosa na ime glavnog duga, zakonskih zateznih kamata i troškova postupka, a u ponovljenom postupku Presudom Kantonalnog suda u Tuzli br“(...)“, tužitelj je odbijen sa zahtjevom za isplatu naknade plaće za period mart-novembar 2014. godine u iznosu od 38.250,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 4.250,09 KM, te je tužitelj obavezan da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 1.898,90 KM, dok je potvrđen dosuđujući dio iz Presude Općinskog suda u Banovićima br. “(...)“ godine u iznosu od 2.049,30 KM na ime “(...)“, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesecne iznose od po 1.024,65 KM, a za neožalbeni odbijajući dio sadržan u stavu II i IV izreke prvostepena Presuda od 12.11.2021. godine je ostala neizmijenjena, te je obavezan tužitelj da tuženoj naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 855,00 KM, dok je sa viškom zahtjeva za troškove žalbenog postupka tužena odbijena. To znači da je donošenjem Presude Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“ godine otpao osnov koji je postojao u momentu kada je izvršena dobrovoljna naplata po tada pravosnažnoj odluci Općinskog suda u Banovićima i Kantonalnog suda u Tuzli.

Sud je visinu tužbenog zahtjeva utvrdio na osnovu provedenog vještacenja po vještaku ekonomskе struke, a kojem nalazu je sud u cijelosti poklonio vjeru, uzimajući u obzir da je vještak izvršio prebijanje već uplaćenog iznosa od 55.508,47 KM po Presudi Kantonalnog suda u Tuzli br. “(...)“.

Dakle, uzimajući u obzir utvrđeno činjenično stanje i citirane zakonske odredbe, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan, zbog čega je donesena odluka kao u izreci.

Sud je obavezao tužene i na plaćanje zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos počev od dana 12.05.2021. godine, kao dana podnošenja tužbe, u skladu sa postavljenim tužbenim zahtjevom, a shodno odredbi čl. 277. i 214. Zakona o obligacionim odnosima.

Sud je odbio prijedlog punomoćnika tuženog za prekid postupka u ovoj pravnoj stvari kao neosnovan, iz razloga jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 378. odnosno člana 379. Zakona o parničnom postupku.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi čl. 386. st. 1. i 395. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi („Sl. novine FBiH“ br. 18/05) i čl. 12. i 13., Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata. Troškovi tužitelja se sastoje od troškova za sastava tužbe u iznosu od 967,00 KM, troškova za zastupanje na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 1.122,00 KM, te troškova vještačenja iznos od 250,00 KM, tako da ukupni troškovi koje je tužitelj imao tokom postupka iznose 3.461,00 KM, za koji iznos je sud obavezao tuženog da nadoknadi tužitelju.

S U D I J A
Zlatko Šahinović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom суду Tuzla u roku od 30 dana od dana prijema presude, putem ovog suda u dovolnjem broju primjeraka.